

Een kwestie van timing

Afgelopen jaar had ik twee jongens bij me in de klas die elkaars uitersten waren.

Erwin met donker haar, prachtige sproeten, bruine kijkers en een impulsieve inborst en Michiel een blonde, rustige en bescheiden jongeman die de kat uit de boom keek en de wereld vanaf de zijlijn aanschouwde.

Nou hielden beide mannen van snelheid; dat was een overeenkomst en dus kozen ze allebei voor het bouwen van een race-auto uit ons technisch aanbod. Ze wilden met het eindresultaat een race organiseren om te zien wie het snelst was.

De jongens werkten vrij zelfstandig aan het Opitec-bouwpakket en na enkele ochtenden was de klus geklaard.

Helaas, slechts één van beide auto's functioneerde naar behoren.

En dan pas breekt voor de Plusklasleerkracht het moment van ingrijpen aan; nee, niet de boel overnemen en zorgen dat de auto's hun race kunnen beginnen. Ze kregen een tussenopdracht met de volgende suggestie : Vergelijk de auto's op de millimeter met elkaar.

Op het moment dat ze de auto's omkeerden en ze naast elkaar legden viel het kwartje bij Erwin: Michiel had vele malen netter gewerkt en dus ook gezorgd dat de draadjes ruimschoots gestript waren alvorens ze aan te sluiten. Hij had de beschrijving naar de letter gevolgd zodat elektriciteit doorgeven geen enkel probleem was.

De Plusklas in optima forma; typisch een gevalletje van leren van elkaar in een omgeving met gelijkgestemden.

O ja, de auto van Michiel won, maar 't was een close finish....heel close.

Trudy Frederiks